

Trăiri

Natanael

N-am cuvinte să pot înșira,
Câte stări pot a trăi,
Și n-am vrut vreodat-a fi,
Omul pe care l-aș trăda.

Țintit în propriile-mi trăiri,
Copil, de după geam privesc,
M-am crezut c-am să tânjesc,
După ale gândului foșniri.

Încet, cetele în ce te-ncrezi,
De zile de mâine, - s duse,
Și mâinile la ochi ți-s puse,
Ca ce a fost ieri, să nu mai vezi.